

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” และผลของการวิจัยมีสาระสำคัญลำดับขั้นตอนของการวิจัยโดยสรุปดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีจำนวน 360 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.06 มีอายุระหว่าง 46 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.44 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 68.61 ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 250,001-500,000 กีบ (1,001-2,000 บาท) คิดเป็นร้อยละ 46.39

2. ประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกายภาพ ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา คือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 4.42$) ด้านการเมืองการปกครอง ($\bar{X} = 4.41$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ โดยสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

2.1 ด้านกายภาพ โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน เพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยของถนน การใช้สัญจรไปมา ($\bar{X} = 4.79$) มีประสิทธิผล

อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน ($\bar{X} = 4.24$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประชาชนในชุมชนประกอบอาชีพด้วยความขยันหมั่นเพียร ($\bar{X} = 4.76$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (ODOP) ($\bar{X} = 4.13$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านสังคม โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อ

พิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส ($\bar{X} = 4.72$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนลดละเลิกอบายมุขในชุมชนอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 4.21$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการเมืองการปกครอง โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการช่วยเหลือประชาชนและชุมชนเมื่อมีภัยพิบัติต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.58$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาชนในชุมชนมีความกระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารทางการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ($\bar{X} = 4.29$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก และประชาชนในชุมชนเคารพสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 4.29$) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.1 ตามปัจจัยด้านเพศ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ทั้งในภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

3.2 ตามปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ทั้งในภาพรวม และรายด้านทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ได้แก่ ควรจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ และขยายเขตไฟฟ้า ส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ ควรพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวกความปลอดภัยของถนนและการใช้สัญจรไปมา ควรติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามถนนสาธารณะ ทางแยก หรือใกล้ป่าทึบในบริเวณชุมชนเพื่อหลีกเลี่ยงการก่ออาชญากรรม ควรสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีประจำหมู่บ้าน ร่วมกันจัดกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง ควรจัดการอบรมประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้เกิดความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ควรจัดตั้งห้องสมุดเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ และควรจัดโครงการช่วยเหลือผู้ยากไร้ในชุมชนอย่างทั่วถึง

5. ระดับประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีจำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ และ 2) ด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งผลการหาแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากการระดมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ที่พิจารณาเสนอแนะและแสดงความคิดเห็น มีดังนี้

5.1 แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รัฐบาลควรกำหนดนโยบายส่งเสริมให้ประชาชน มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนรายรับ-รายจ่าย หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ต้องเข้ามาสำรวจว่าในชุมชน มีสินค้าและผลิตภัณฑ์ใดบ้างที่จะพอส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้ จัดวิทยากรที่มีความรู้อบรมเพื่อพัฒนาอาชีพด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีรายได้เสริมมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้ชุมชนมีการแปรรูปวัตถุดิบในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า จัดวิทยากรที่มีความรู้อบรมเพื่อพัฒนาอาชีพด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีรายได้เสริมมากยิ่งขึ้น และควรจัดหาตลาด หรือสถานที่จำหน่ายสินค้าให้กับประชาชน รวมทั้งการสนับสนุนให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าในระดับชุมชน

5.2 แนวทางในการการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในด้านการเมือง การปกครอง ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานปกครอง ควรที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารทางการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ส่งเสริมให้ประชาชนเคารพสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น รู้จักใช้สิทธิของตนเองและแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักใช้สิทธิของตนเอง ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีศีลธรรม และจริยธรรม เคารพกฎหมายบ้านเมือง มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และควรออกกฎระเบียบในชุมชน เพื่อเป็นการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสงบในชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกายภาพ ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา คือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 4.42$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.35$) โดยด้านกายภาพ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยของถนน การใช้สัญจรไปมา ($\bar{X} = 4.79$) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค ($\bar{X} = 4.56$) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน ($\bar{X} = 4.24$) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประชาชนในชุมชนประกอบอาชีพด้วยความขยันหมั่นเพียร ($\bar{X} = 4.76$) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ประชาชนในชุมชนปลูกผักสวนครัวเลี้ยงสัตว์ เพื่อการบริโภคในเบื้องต้นเกษตรทฤษฎีใหม่ ($\bar{X} = 4.54$) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (ODOP) ($\bar{X} = 4.13$) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพร รัตนปริยานุช (2556) ได้ทำการศึกษาความต้องการในการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการในการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสม็ด อำเภอเมืองชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมืองและการบริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ พวงทอง (2559) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้มีการพัฒนาชุมชน ด้านสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอน พมวิทาน แขวงสะพานนะเขต เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีลักษณะเป็นชุมชนกึ่งชนบท กึ่งเมือง ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ให้ความสำคัญกับแขวงสะพานนะเขต ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษสะพาน-เซโน มีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพประชาชน ผู้นำชุมชน องค์กรชุมชน และเครือข่าย องค์กรชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม และการรวมกลุ่มของคนในชุมชน ทำให้เกิดศรัทธาในตัวเอง (Self - esteem) ความเชื่อมั่นในตัวเอง (Self - confidence) และความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Sense of belonging) นำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็ง เป็นชุมชนที่พึ่งตนเองได้ (Self - help) เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง

ทั้งนี้ การพัฒนาชนบทเป็นกระบวนการของความพยายามที่จะปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิตของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การพัฒนาชนบทมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งในทางกายภาพ การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ความล้มเหลวของการบริหารการพัฒนาชนบทมีมูลเหตุมาจากปัญหาทางด้านการเมือง และการบริหารเท่า ๆ กับที่มาจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา แม้ว่ารัฐจะให้ความสำคัญแก่การพัฒนาชนบทมากขึ้นก็ตาม แต่ยังไม่เปลี่ยนแนวความคิดในการพัฒนาจากเดิมมากนัก คือ ยังเป็นการพัฒนาจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง และเป็นการพัฒนาแบบบริจาคให้เปล่า

โดยหน่วยงานของรัฐเป็นผู้มีบทบาทสำคัญแต่เพียงด้านเดียว ซึ่งผิดหลักการของการพัฒนาชนบทอย่างยิ่ง เพราะในกระบวนการพัฒนาชนบทนั้น สิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ การที่ประชาชนฝ่ายผู้ได้รับผลจากการพัฒนาจะต้องได้รับการปรับปรุงให้สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้นเป็นลำดับ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหาของตัวเอง

2. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ในภาพรวม จำแนกตามปัจจัยด้านเพศ ไม่มีความแตกต่างกัน จำแนกตามปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาติชัย อุดมกิจมงคล (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษารับรู้การบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ และด้านประสบการณ์การดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ในภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ พบว่า สภาพการบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านสังคม จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการเมือง และ 2) ด้านกายภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพรรัตน์ปริยานุช (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความต้องการในการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสมีต อำเภอเมืองชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสมีต อำเภอเมืองชลบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ในขณะที่ประชาชนที่มี รายได้ อายุ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาชุมชนของประชาชนใน

เขตเทศบาลตำบลเสมีด อำเภอเมืองชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) ย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจ ทักษะคิด ความคิดเห็น ที่แตกต่างกัน รวมทั้งความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะพานนะเขต ก็ย่อมจะแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล เช่น การศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นที่ต่างกัน และมีอิทธิพลต่อความต้องการทัศนคติและค่านิยมของบุคคล ทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะพานนะเขต ก็จะแตกต่างกันออกไป ซึ่งคนแต่ละคนถึงแม้ว่าจะมาจากวัฒนธรรมย่อย ชั้นทางสังคม หรืออาชีพเดียวกันก็ตาม แต่ก็อาจจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันได้ รวมทั้งบุคลิกภาพ (personality) หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมหรืออุปนิสัยของคน แต่ละคนที่สะท้อนถึงความเป็นตัวตนของบุคคลนั้น ๆ แนวความคิดของตนเอง (self-concept) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง คนแต่ละคนจะมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะมีผลต่อความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะพานนะเขต ที่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะพานนะเขต จากแบบสอบถามปลายเปิด ได้แก่ ควรจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ และขยายเขตไฟฟ้า ส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ ควรพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยการก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวกปลอดภัยของถนน การใช้สัญจรไปมา ควรจัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้คืออย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง รีบแก้ไขถนนที่ชำรุด ควรสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีประจำหมู่บ้าน ร่วมกันจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมความสามัคคีและสมานฉันท์ของคนในชุมชน อย่างต่อเนื่อง ควรจัดการอบรมประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้เกิดความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ควรจัดตั้งห้องสมุดเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ และควรจัดโครงการช่วยเหลือผู้ยากไร้ในชุมชนอย่างทั่วถึง

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิตา ตันตพประศาสน์ (2559) ได้ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชนเผ่าลื้อ บ้านน้ำเงิน เมืองเวียงญาคา แขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว (สปป.ลาว) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชนเผ่าลื้อ บ้านน้ำเงิน ควรพัฒนาโครงการที่จะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในแนวทางพึ่งพาตนเองของชุมชนได้อย่างแท้จริงภายใต้ความต้องการของชนเผ่าลื้อ ทั้ง 2 ด้าน กล่าวคือ ด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ควรพัฒนาโครงการหมู่บ้านตัวอย่างสาธารณสุข และความต้องการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ควรส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน ที่ประกอบด้วย โครงการเลี้ยงไก่ โครงการเลี้ยงหมูโครงการเพาะเห็ด โครงการเลี้ยงปลา โครงการเลี้ยงกบ และโครงการปลูกพืชผักสวนครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมปนาท พรพรหมวิจิตร (2559) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิผลการนำนโยบายพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการปรับปรุงประสิทธิผลการนำนโยบายพัฒนาชุมชนไปปฏิบัติของ เทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ เสนอแนะประกอบด้วย การปฏิบัติที่สำคัญ 4 ประการคือ (1) ประสิทธิผลการนำนโยบายพัฒนาชุมชนไปปฏิบัติของเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องมีแนวทางการปฏิบัติ และหลักการดำเนินงานที่แตกต่างกล่าวคือ การพัฒนาที่มุ่งเน้นพื้นที่หมู่บ้าน และชุมชนควรคำนึงถึงปัจจัยความแตกต่าง ความต้องการที่แท้จริงของชุมชน (2) ด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติของเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ควรส่งเสริม การประกอบอาชีพฝึกอาชีพ การสร้างงาน และจ้างงานในชุมชน รวมถึงการพัฒนาผู้สอน และบุคลากร ทางการศึกษาให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง (3) ด้านเศรษฐกิจพอเพียงควรมีการปรับปรุง สภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ดีขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่น ใช้ทรัพยากรน้ำอย่างประหยัด การบำรุงรักษา และบำบัดมลพิษ และ (4) ด้านการพัฒนาชุมชนควรให้ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการ กำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชน การนำเสนอโครงการต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อามาล ภัคดิธรรม นิมิวิไลทรัพย์ (2558) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านดอยช้าง องค์การบริหารส่วนตำบลวาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบแนวทางการอนุรักษ์ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีความเป็นอยู่ของชุมชนบ้านดอยช้าง โดยเสนอให้มีการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ คงความหนาแน่นของสิ่งปลูกสร้างเดิม บางส่วนใน

พื้นที่ที่จัดการได้ยาก เช่น มีความหนาแน่นสูง และจัดรูปที่ดินในพื้นที่บางส่วนโดยการเพิ่มการใช้ที่ดินให้หลากหลาย ด้านกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม การประยุกต์ให้เข้ากับพื้นที่บนเนินเขา และประยุกต์ให้เหมาะสมกับอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้มากที่สุด และนำศักยภาพของชุมชน มาผสมผสานกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทำให้เกิดเป็นลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ที่เน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามศักยภาพของตนเอง เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาชุมชนแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (ODOP) ให้ประชาชนในชุมชนจัดทำ บัญชีครัวเรือน รายรับ – รายจ่าย และให้ประชาชนมีการแปรรูปวัตถุดิบ ในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านการเมืองการปกครอง โดยการส่งเสริมกระตุ้นให้ประชาชนในชุมชนมีความกระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารทางการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ และให้ประชาชนในชุมชนเคารพสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านสังคม โดยการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนลดละเลิก อบายมุขในชุมชนอย่างจริงจัง การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านกายภาพ โดยการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.2 ศึกษาข้อบกพร่องเจาะจงประเด็นสำคัญในการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เปรียบเทียบกับชุมชนอื่น ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อสังเกตในการปรับปรุงแก้ไขที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือวิจัยและพัฒนา เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์